

af 1940, med den ene Ændring, at § 3, Stk. 3, vedrørende Varefortegnelse Revision, udeloddes.

Efter *Handelsministerens* Mening var det under de foreliggende Forhold mere end nogen Sinde nødvendigt at opretholde denne Lovgivning med de hidtidige 3 Formaal: det valutariske, det beskæftigelsesmæssige og det handelspolitiske. Som Begivenhederne havde udviklet sig i de sidst forløbne Maaneder, var det valutariske Formaal kommet i Forgrunden, og Ministeren indledede sin Tale ved Lovforslagets Fremsettelse med en udførlig Redegørelse for *den valutamæssige Stilling* og for de Faktorer, der havde slugt de tilstedeværende Reserver og skabt et stærkt Pres paa Valutabeholdningen. Disse Faktorer var: en stærkt stigende Import af en Række Varer fra Maj til Udgangen af August Maaned, endvidere ændrede Betalingsvilkaar, der sløjfede den sædvanlige Kredit, desuden fremskyndede Betalinger af udenlandsk Varegæld og endelig den særdeles ugunstige Udvikling af Priserne for Import- og Eksportvarer. Fra 1. til 25. September gik Nationalbankens Beholdning af fremmed Valuta ned fra ca. 90 Mill. Kr. til 48 Mill. Kr., og Banken ansaa det for uomgængelig nødvendigt, at man saa hurtigt som muligt skred til Restriktioner dels af valutarisk, dels af direkte indførselskontrollerende Art. Efter at have omtalt *Diskontoforhøjelserne* af 19. September og 9. Oktober, der bragte Diskontoen op fra 3½ til 5½ pCt., gjorde Ministeren Rede for de Foranstaltninger af *valutarisk* Karakter, som Nationalbanken havde iværksat i Slutningen af September, og imødegik den Opfattelse, at man skulde have søgt gennem en delvis Realisation af Bankens Guldbeholdning at skaffe de fornødne Mængder fremmed Valuta til Betaling af Varebestillinger; det hævdedes fra Bankens Side, at dens Guldreserve spiller en væsentlig Rolle som Fundament for Danmarks Deltagelse i internationalt Finansvæsen og som Betalingsreserve over for Udlandet. De private Banker raadede heller ikke over nogen disponibel Valutareserve, og hvad Provenuet af Statens svenske Laan af 1938 angik, var det vel i sin Tid indgaaet til Nationalbanken, men anvendt til udenlandske Betalinger. Selv om man turde regne med, at der i en nærmere Fremtid vilde begynde at indgaa mere Valuta fra Skibsfarten, havde Regeringen dog ment det nødvendigt at søge tilvejebragt en Ordning, der paa længere Sigt havde den valutamæssige Situation for Øje, og at træffe Foranstaltninger til Regulering og Begrænsning af Vareindførselen og *Overførsel af Varer fra Frilisten til bunden Liste*. Den første Overførsel fandt Sted den 26. September og omfattede Varer som Svesker, Kaffe, Raatobak og Avispapir, repræsenterende en samlet Sum af ca. 70 Mill. Kr. Ved den